

5^e Zondag in de Veertigdagentijd C

**Ook Ik veroordeel u niet;
ga heen en zondig van nu af niet meer. (Joh 8,11)**

Van leven naar eucharistie

Er zijn twee soorten mensen waarvan wij de kentrekken ook in onszelf terugvinden: pessimisten en optimisten. De enen zijn meer geneigd achteruit te zien, de anderen meer vooruit. De enen verwijlen met heimwee bij hun voorbije herinneringen, die hun volle belangstelling opeisen; zij zijn de gevangenen van wat niet meer is en nooit meer zal terugkeren. De anderen staan vol geestdrift open voor de toekomst die zij dynamisch creatief weten te hanteren; zij geloven in de steeds nieuwe kansen van het ogenblik. De eersten hebben altijd ongelijk. Zij gebruiken hun ervaring niet voor hun activiteiten maar gaan eraan ten onder. De tweeden hebben uiteindelijk gelijk; zij hebben vertrouwen in het leven.

Eerste lezing*Jesaja 43,16-21*

Zo spreekt de Heer, die door de zee een weg legt, een baan door de ontstuimige golven; en die wagen en paard daarover laat gaan, leger en strijdmacht, gesloten aaneen, maar dan gaan ze rusten, staan niet meer op, uitgeblust zijn ze, uitgedoofd als een vlaspit: Denk niet meer aan het verleden en sla geen acht op wat reeds lang voorbij is: Ik onderneem iets nieuws, het begin is er al: ziet ge het niet? Een weg leg Ik door de steppe, rivieren laat Ik stromen door de woestijn. De wilde dieren zullen ontzag voor Mij hebben, de jakhalzen en de struisvogels; want door de steppe laat Ik beken stromen, rivieren door de woestijn, zodat mijn uitverkoren volk zich kan laven: En dit volk dat Ik Mij gevormd heb zal mijn lof verkondigen!

Tweede lezing*Filippenzen 3,8-14*

Broeders en zusters: Ik beschouw alles als verlies, want mijn Heer Christus Jezus kennen gaat alles te boven. Om Christus heb ik alles prijsgegeven en houd ik alles voor afval als het er om gaat Hem te winnen en één te zijn met Hem. Ik

heb geen eigen gerechtigheid op grond van de wet, mijn gerechtigheid komt door het geloof in Christus, ze is een gave van God en steunt op het geloof. Ik wil Christus kennen, ik wil de kracht van zijn opstanding gewaarworden en de gemeenschap met zijn lijden, ik wil steeds meer op Hem lijken in zijn sterven om eens te mogen komen tot de wederopstanding uit de doden. Niet dat ik het al bereikt heb. Ik ben nog niet volmaakt. Maar ik streef er vurig naar het te grijpen, gegrepen als ik ben door Christus Jezus. Nee vrienden, ik beeld mij niet in er al te zijn. Alleen dit: Ik vergeet wat achter me ligt, ik reik naar wat voor me ligt, ik storm af op het doel: de prijs van Gods heerlijke roeping.

Evangelie

Johannes 8,1-11

In die tijd begaf Jezus zich naar de olijfberg, en 's morgens vroeg verscheen Hij weer in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten en onderrichtte hen. Toen brachten schriftgeleerden en Farizeeën Hem een vrouw die op overspel was betrapt. Zij plaatsten haar in het midden en zeiden tot Hem: "Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt terwijl ze overspel bedreef. Nu heeft Mozes ons in de Wet bevolen zulke vrouwen te stenigen. Maar Gij, wat zegt Gij ervan?" Dit bedoelden ze als een strikvraag in de hoop Hem ergens van te kunnen beschuldigen. Jezus echter boog zich voorover en schreef met zijn vinger op de grond. Toen zij bij Hem aanhielden met vragen richtte Hij zich op en zei tot hen: "Laat degene onder u die zonder zonden is, het eerst een steen op haar werpen." Weer boog Hij zich voorover en schreef op de grond. Toen zij dit hoorden dropen zij een voor een af, de oudsten het eerst, totdat Jezus alleen achterbleef met de vrouw die daar was blijven staan. Nu richtte Jezus zich op en sprak tot haar: "Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?" Zij antwoordde: "Niemand, Heer." Toen zei Jezus tot haar: "Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig van nu af niet meer."

Van eucharistie naar leven

Christus geeft iedere mens steeds nieuwe kansen, hoe diep hij ook gevallen is. Van een zondige situatie maakt Hij een kans tot bekering die perspectieven opent voor een totaal nieuw leven van vrede en vreugde. Tot zulke bekering roept ons de Kerk voortdurend op vooral in de veertigdagentijd. Zij nodigt ons uit en begeleidt ons op een weg van bekering naar heil, een weg die in het spoor van Christus leidt tot nieuw leven.